

Mál nr. 103/2022

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ferðatrygging fjölskyldutryggingar.

Takmörkun ábyrgðar vátryggingafélags. Varúðarreglur.

Gögn.

1. Málskot móttakið 30. mars 2022, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf M, dags. 25. apríl 2022, ásamt fylgiskjölum.
3. Bréf lögmanns M, dags. 16. maí 2022.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi verið á ferðalagi rétt fyrir utan borgina Cannes í Suður-Frakklandi þegar hann stoppaði rétt fyrir utan hraðbraut við skyndibitastað. M lýsir atvikum þannig að um leið og hann hafi drepist á bifreiðinni og stigið út úr henni hafi komið að honum mjög æstur maður sem hrópaði að honum á frönsku og verið ógnandi í framkomu. Eftir um 15-20 sekúndur hafi M gengið frá bifreiðinni og stutt á hnapp til að læsa henni á meðan hann fór inn á skyndibitastaðinn. Þegar M kom aftur að bifreiðinni sá hann að tvær töskur voru horfnar úr farþegasæti bifreiðarinnar.

M telur að hann hafi verið rændur þannig að samverkamaður þess sem hrópað hafði að M á bifreiðastæðinu hafi tekið töskurnar á meðan hinn hafi dreift athygli hans. M tilkynnti þjófnað til lögreglu símleiðis. M telur sig eiga rétt á bótum úr ferðatryggingu fjölskyldutryggingar með vísan til 44. og 51. gr. vátryggingarskilmála þar sem komi fram að tryggingin greiði bætur vegna tjóns á einkamunum af völdum þjófnaðar, innbrots eða ráns. M telur að h. og j. liður 2. mgr. 42. gr. sömu vátryggingarskilmála eigi ekki við um atvik í máli hans þar þau ákvæði geymi varúðarreglur en ekki hlutlægar ábyrgðartakmarkanir. M vísar til þess að hann hafi ekki skilið farangur sinn eftir í bifreiðinni og orðalag um slíka háttsemi eigi því ekki við auk þess sem hann hafi ekki farið gegn varúðarreglum þannig að sök hans teljist ekki óveruleg skv. 26. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. M leggur áherslu á að hann hafi verið vísvitandi blekktur með því að athygli hans var dreift á meðan töskum hans var stolið og verði háttsemi hans í þeim aðstæðum í besta falli metin sem óveruleg sök þannig að V geti ekki takmarkað ábyrgð sína. M vísar einnig til úrskurða nefndarinnar varðandi túlkun á því hvað teljist til varúðarreglna.

V hefur hafnað bótaskyldu og vísar til þess að félagið hafi undanþegið sig ábyrgð með hlutlægum hætti í h. og j. lið 2. mgr. 42. gr. vátryggingarskilmála. Í h. lið komi fram að vátryggingin bæti ekki tjón á hlutum sem einhver hinna vátryggðu týni, missi, gleymi, misleggi eða skilji eftir á almannafæri eða í ólæstum hóbýlum, geymslum, bifreiðum og bátum. Í j. lið komi síðan fram að vátryggingin bæti ekki tjón á hlutum sem stolið er eða hverfi úr læstum hóbýlum, geymslum, bifreiðum eða bátum, án þess að um sannanlegt innbrot hafi verið að ræða. V telur þessi ákvæði skýr og að þær feli í sér hlutlægar ábyrgðartakmarkanir, auk þess sem M geti ekki sýnt fram á að töskum hans hafi verið stolið með þeim hætti sem hann lýsir. V vísar auk þess til þess að ef ekki verði fallist á að um hlutlægar ábyrgðartakmarkanir sé að ræða hafi M brotið gegn varúðarreglum og þannig eigi að takmarka rétt hans til bóta skv. 26. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004.

Álit.

Skilmálaákvæði þau sem V byggir synjun sína á bótaskyldu á, h. og j. liður 2. mgr. 42. gr., teljast í báðum tilvikum varúðarreglur sem eftir atvikum geta veitt félaginu rétt til að skerða bætur eða fella niður samkvæmt því sem mælt er fyrir um í 26. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga. Um er að ræða fyrirmæli til vátryggðs um háttsemi hans skv. orðanna hljóðan í h. lið og j. liður felur í sér fyrirmæli um að læsa hóbýlum og eftir atvikum bifreiðum. Samkvæmt umræddri 26. gr. laganna getur vátryggingafélag gert fyrirvara um að það skuli laust úr ábyrgð í heild eða að hluta ef varúðarreglum er ekki fylgt. Slíkan fyrirvara getur félagið þó ekki borið fyrir sig ef ekki er við vátryggðan að sakast eða sök hans er óveruleg eða það að vátryggingaratburður hefur orðið verður ekki rakið til brota hans.

Af lýsingu M verður ekki annað ráðið en að honum hafi brugðið nokkuð þegar hrópað var að honum á tungumáli sem hann skildi ekki og verður það ekki metið honum til meira en óverulegrar sakar að hafa

brugðist við með þeim hætti sem hann gerði og þannig að hann hafi ekki séð þegar farið var inn í bifreið hans. Ekki er að sjá neitt í gögnum málsins sem dregur úr trúverðugleika þeirrar lýsingar M og getur V því ekki takmarkað ábyrgð sína. Á M því fullan rétt á bótum vegna tjóns á farangri úr ferðatryggingu fjölskyldutryggingar hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ferðatryggingu fjölskyldutryggingar hjá V.

Reykjavík, 21. júní 2022.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir